

LÖGMANNA BLAÐIÐ

5. árg.

júlí

3/1999

Lögmenn, lögfræðingar og undanþágur

Af Merði lögmanni

Málflutningur fyrir EFTA dómstólnum

Málþing á Þingvöllum

Miklir menn

Opinber störf ósamrýmanleg lögmannsréttindum

Þingreglur héraðsdómstóla

Golfmót lögmanna

Útgefandi:
Lögmannafélag Íslands

Ritstjóri og ábyrgðarmaður
Björn L. Bergsson

Ritnefnd
Árni Vilhjálmsson, hrl.
Steinunn Guðbjartsdóttir, hdl.

*Frá
Þingvöllum*

Bls. 8

*Norræn mál-
flutnings-
keppni*

—
Bls. 14

Fótboltamót

—
Bls. 16

HÆSTARÉTTARDÓMAR

Hjá dómverði Hæstaréttar fást eftirtaldir árgangar:

1920-1924	500.-	1972	500.-	
1925-1928 A	500.-	1973	500.-	
1925-1929 B	500.-	1974	500.-	
1930	550.-	1975	500.-	
1931-1932	500.-	1976	500.-	
1933	500.-	1977	500.-	
1934	500.-	1978	500.-	
1935	500.-	1979	500.-	
1936	500.-	1980	700.-	tvö bindi
1937	500.-	1981	800.-	eitt bindi
1938	500.-	1982	900.-	tvö bindi
1939	500.-	1983	1.000.-	tvö bindi
1940	500.-	1984	1.200.-	tvö bindi
1941	500.-	1985	1.400.-	tvö bindi
1942	500.-	1986	1.800.-	tvö bindi
1943	500.-	1987	2.400.-	tvö bindi
1944	500.-	1988	3.000.-	tvö bindi
1945	500.-	1989	3.600.-	tvö bindi
1946 ljp	800.-	1990	4.500.-	tvö bindi
1966	500.-	1991	5.000.-	tvö bindi
1967	500.-	1992	6.000.-	þrjú bindi
1968	500.-	1993	6.600.-	þrjú bindi
1969	500.-	1994	8.800.-	fjögur bindi
1970	500.-	1995	8.800.-	fjögur bindi
1971	500.-	1996	11.000.-	fimm bindi
		1997	8.800.-	fjögur bindi

50% afsláttur til laganema

Lögmenn, lögfræðingar og undanþágur

Tímamót hjá lögmönnum og Lögmannafélaginu

Starfsréttindi lögmanna hjá opinberum stofnunum og einkaaðilum

Í síðasta Lögmannablaði var í pistli frá ritstjóra undir fyrirsögninni: „Krókur endurskoðenda á móti bragði“ vikið að því, að fjöldi lögfræðinga úr skattkerfinu hefði sagt upp störfum og ráðið sig til endurskoðunarskrifstofa. Jafnframt var sagt, að til Lögmannafélagsins hefðu streymt tilkynningar um að þetta fólk hefði leyst til sín fyrri lögmennsréttindi. Orðalagið í pistlinum var nokkuð ýkt, en þessi þróun hefur valdið stjórn Lögmannafélagsins nokkrum vanda á síðustu mánuðum.

**Jakob R. Möller,
brl., formaður
L.M.F.Í.**

*Endurskoðunarskrifstofur
geta ekki veitt lögmenns-
þjónustu, ekki frekar en
læknar eða húsassmiðir*

Í 12. gr. lögmennalaga eru ný ákvæði um skyldur lögmanna til þess að hafa opna skrifstofu fyrir almenning, auk eldri ákvæða um skyldu lögmanna til þess að halda fjárvörzlureikninga og hafa starfsábyrgðartryggingu. Undanþágu frá þessum ákvæðum geta þeir fengið, eftir umsókn til Lögmannafélagsins, sem gegna föstum störfum hjá opinberum stofnunum eða einkaaðilum, enda veiti þeir engum öðrum þjónustu sem lögmenn.

Fyrir gildistöku lögmennalaga sótti ein endurskoðunarskrifstofa, sem hefur átt lögmennsskrifstofu, um undanþágu til dómsmálaráðherra frá ákvæðum 4. mgr. 19. gr. lögmennalaga um að lögmenn einir geti átt og rekið skrifstofu lögmenns. Ráðherra hafnaði umsókninni að fenginni umsögn Lögmannafélagsins. Umrædd endurskoðunarskrifstofa kom fram af fullum heiðarleika og virðingu fyrir reglum laganna, sendi inn rökstudda umsókn um undanþágu frá

ákvæðum 19. gr. Á öðrum bæjum sýnast önnur vinnubrögð vera í vændum. Örfáir lögfræðingar, sem starfa á endurskoðunarskrifstofum, hafa sent inn beiðni um undanþágu frá skyldum til að hafa opna skrifstofu, halda fjárvörzlureikning og hafa starfsábyrgðartryggingu, og virðast með því halda, að þeir geti sinnt lögmennsstörfum fyrir viðskiptamenn endurskoðunarskrifstofunnar. Þetta er augljós misskilningur. Aðrir með lögmennsréttindi, fengin með setu í skattkerfinu í sumum tilvikum, hafa ekki einu sinni svo mikið við að sækja um undanþágu. Þeir kynna sig sem lögmenn og starfa og sýnast ætla að veita lögmennsþjónustu á endurskoðunarskrifstofum. Þetta er brot á lögunum. Endurskoðunarskrifstofur geta haft, og eiga að hafa, lögfræðinga í þjónustu sinni. Þær geta hins vegar ekki veitt lögmennsþjónustu, ekki frekar en læknar eða húsassmiðir. Lögjafinn ákvað, að skylduáðild væri að Lögmannafélaginu, í samræmi við vilja verulegs meirihluta félagsmanna. Vandséð er hins vegar hvaða erindi prakkarar, sem praktisera undir fölsku flaggi, eiga inn í félagið. Lögmannafélaginu ber sú laga-skylda að hafa eftirlit með lögmennastéttinni, ásamt með úrskurðarnefnd lögmanna og dómsmálaráðuneytinu. Félagið hlýtur því að taka á þessu máli.

Aðrar umsóknir um undanþágur frá ákvæðum 12. gr.

Lögmannafélaginu hefur borizt mikill fjöldi umsókna um undanþágu frá áðurgreindum ákvæðum 12. gr. Var við því að búast með breyttum lögum.

Lögmannafélag Íslands

Álftamýri 9, 108 Reykjavík
sími (telephone): 568-5620
bréfsími (telex): 568-7057
tölvupóstur (E-mail): lmf@tv.is
heimasíða: www.lmf.is

Stjórn L.M.F.Í.

Jakob R. Möller, hrl.,
formaður
Ásgeir Thoroddsen, hrl.
varaformaður
Kristinn Bjarnason, hrl.,
ritari
Sif Konráðsdóttir, hdl.,
gjaldkeri
Sigurbjörn Magnússon, hrl.,
meðstjórmandi

Starfsfólk L.M.F.Í.

Marteinn Másson,
framkvæmdastjóri
Hildur Pálmadóttir, ritari

Blaðið er sent öllum félagsmönnum.
Ársáskrift fyrir utanfélagsmenn:
kr. 1.500 + vsk.
Verð pr. töluþlað kr. 300 + vsk.

Prentun:

Ísafoldarprentsmiðja

Umsjón auglýsinga:

Öflun ehf., sími 561-4440

Frá 1971 hafa verið í gildi reglur, settar af dómsmálaráðherra um, hvaða störf í þágu hins opinbera samrýmist ekki handhöfn lögmannsréttinda. Leystu þessar reglur á sínum tíma leiðindadeilur, sem staðið höfðu vegna lögmannsstarfa stjórnarráðsstarfsmanna og fleiri. Þegar þetta er ritað hefur dómsmálaráðherra einungis ákveðið, að störf við dómstóla séu ósamrýmleg handhöfn lögmannsréttinda. Í samræmi við þetta hefur dómsmálaráðuneytið gefið út lögmannsréttindi til fjölda fólks, sem formlega uppfyllir skilyrði til þess að fá gefin út réttindin. Margir úr þessum hópi sinna augljóslega lögmannsstörfum í þágu opinberra stofnana, eða einkaaðila, og eiga rétt á að fá undanþágu frá skilyrðum 12. gr., aðrir sem ekki sinna slíkum störfum hafa afsalað sér réttindunum, enn aðrir hafa sótt um undanþágu, þótt ekki verði séð að þeir sinni lögmannsstörfum, þar á meðal til dæmis fimm lögfræðingar í heilbrigðisráðuneytinu. Kveður þá við annan róm en áður í páfadóm, ef lögfræðingar í ráðuneyti sinna lögmannsstörfum fyrir stjórnarráðið. Þeim störfum sinna ríkislögmaður og hans fólk. Sumar slíkar undanþáguumsóknir sýnast tilkomnar af bríaríri, en aðrar af misskilningi á til-tölulega einföldum reglum. Stjórn Lögmannafélagsins hefur að undanförmu lagt sig í líma við að afgreidda þessar umsóknir og gæta fyllsta jafnræðis. Fór þó ekki hjá því, að sumar lentu í bið á meðan félagið biður viðbragða ráðuneytis.

Lögfræðideildir gerðar að einkahlutafélögum

Undanfarin misseri hafa nokkrar fjármálastofnanir og önnur atvinnufyrirtæki lagt niður lögfræðideildir sínar og stofnað þeirra í stað dótturfyrirtæki í formi einkahlutafélaga. Sum þessara fyrirtækja hafa síðan sótt um það til dómsmálaráðherra að fá undanþágu frá ákvæðunum um eignarhald skrifstofu lögmanns í 19. gr. lögmannalaga. Dótturfélögunum er eingöngu ætlað að veita móðurfyrirtækinu lögfræðisþjón-

ustu, m.a. við innheimtu og hverskyns ráðgjöf. Í umsögnum sínum til dómsmálaráðherra hefur Lögmannafélagið haft skýra afstöðu, starfsmenn eins lögaðila geta veitt þeim lögaðila einum lögmannsþjónustu, það er dótturfélaginu en ekki móðurfélaginu. Lögmenn, sem starfa hjá einkahlutafélaginu Lögmannshlíð, 100% í eigu Fésýslusjóðsins, geta ekki veitt Fésýslusjóðnum lögmannsþjónustu. Fésýslusjóðurinn, sem ekki er í eigu lögmanna einna, getur ekki átt skrifstofu lögmanns. Lögmenn Lögmannshlíðar ehf. geta því ekki rekið mál Fésýslusjóðsins fyrir dómstólunum eða veitt sjóðnum aðra lögmannsþjónustu.

Marteinn Másson, framkvæmdastjóri LMFÍ segir upp störfum

Marteinn sagði starfi sínu lausu með bréfi þann 31. maí s.l. eftir níu ára starf hjá félaginu og fyrir félagið. Stjórn félagsins og félagsmönnum er mikil eftirsjá að Marteini. Úrræðabetri, samvirkusamari, vandvirkari og nákvæmari starfsmaður er vandfundinn. Fram til síðustu áramóta var allt aga- og eftirlitsvald með lögmönnum í höndum stjórnar félagsins. Samræmi í lagaframkvæmd og beitingu skráðra og óskráðra reglna hvíldi mjög á framkvæmdastjóra, sem undirbjó álit og úrskurði stjórnar. Þessu starfi sinni Marteinn af aðdáunarverðri nákvæmni. Frá áramótum hefur Marteinn sinnt líku hlutverki fyrir úrskurðarnefnd lögmanna og á sama hátt. Öðrum störfum fyrir félagið hefur Marteinn sinnt af sömu vandvirkni. Fyrir Lögmannafélagið er mjög mikilsvert að framkvæmdastjóri þess hafi metnað fyrir hönd félagsins og annist um orðspor þess, auk venjulegra starfa. Í þeim efnum hefur Marteinn meira en uppfyllt ítrustu kröfur. Hjálpssemi hans við félagsmenn er líka viðbrugðið. Marteinn hefur einnig verið stjórn og öðrum félagsmönnum skemmtilegur félagi í fótbolta, fjallgöngum og öðru félagsstarfi, því þurrlegt yfirbragð

Fyrir Lögmannafélagið er mjög mikilsvert að framkvæmdastjóri þess hafi metnað fyrir hönd félagsins og annist um orðspor þess, auk venjulegra starfa. Í þeim efnum hefur Marteinn meira en uppfyllt ítrustu kröfur.

leynir húmoristanum sem undir býr.

Marteinn Másson lætur af störfum í lok nóvember. Stjórn LMFÍ er nú að leita að framkvæmdastjóra í hans stað. Samtímis er stjórnin að leita að starfsmanni fyrir félagsdeildina. Má því búast við allmiklum breytingum í starfi félagsins á næstu mánuðum.

Dómsuppkvaðningar í Hæstarétti

Í síðasta tölublaði Lögmannablaðsins var frá því greint, að Hæstiréttur væri ekki ánægður með þá þróun, sem virðist vera á viðveru lögmanna við dómsuppkvaðningar. Voru menn hvattir til að mæta.

Ánægjulegt er að sjá, hvernig lögmenn hafa brugðist við. Núna, þegar dómstóllinn kveður upp dóma sína er ætíð þéttsetinn bekkurinn af skikkjuskryddum lögmönnum. Það er líka gaman fyrir ritstjórn Lögmannablaðsins að fá svo áþreifanlegan vitnisburð um að lögmenn lesa blaðið!

HÆSTIRÉTTUR
ÍSLANDS

DÓMAR

LÖG & REGLUR

UM HÆSTARÉTT

LEITARVEL

ÞÓSTUR

HÆSTIRÉTTUR ÍSLANDS

Velkomin á heimasíðu Hæstaréttar Íslands

Hér er að finna ýmsar upplýsingar um aðstaðu dómstól Jjóðarinnar, skipulag hans og starfsemi. Hæstiréttur var stofnaður með lögam nr. 22/1919 og tók formlega til starfa 16. febrúar 1920.

www.haestirettur.is

Af Merði lögmanni

Mörður á tvær aldraðar föðursystur, sem aldrei hafa gifst. Þær hafa alla tíð búið saman í húsi við Grettisgötu. Þessar frænkur Marðar hafa brennandi áhuga á framhaldslífi, sambandi við framlíðna og þess háttar. Það má enginn falla frá í fjölskyldu Marðar án þess að þær systur fullyrði ekki að sá hinn sami væri í sambandi við þær; Siguu frænku líður vel, Gunni frændi biður að heilsa o.s.frv.

Upp á síðkastið virtist það ekki vera nóg fyrir þær að bera venjuleg skilaboð á milli, heldur gerðust framlíðnir ættingjar Marðar nú í meira lagi athafnasamir hinum megin. Ættingjar Marðar voru að sjálfsögðu ekki eins og aðrir framlíðnir, sem létu sér nægja að fást við lækningar, heldur voru þeir að bjástra við dúklingingar, múrverk og fatasam. Nýlátinn frændi Marðar, pípulagningamaður, sem hafði verið hæglátur maður meðan á jarðvist hans stóð, gerðist lögmaður eftir andlátíð. Föðursystur Marðar gerðust sem sagt lögmannsmiðlar, meðan aðrir áhugamenn um framhaldslíf voru andalækna og lækningamiðlar. Píparinn stundaði nú blómlegan praksís á Grettisgötu hjá föðursystur Marðar. Ættmenni Marðar, sem áður höfðu leitað til hans um ýmis ráð, sneru sér nú til hins lögspekingsins í fjölskyldunni og fengu þar ráð sem voru þeim betur að skapi. „Að sjálfsögðu átt þú rétt á að fá ókeypis sólarlandaferð, vegna þess að ferðin í fyrra var ekki nákvæmlega eins og litprentaðir bæklingar ferðaskrifstofunnar lofuðu“ var ráðið sem frænka Marðar fékk frá píparanum í gegnum föðursysturnar. Og þetta fullyrta píparinn eftir að Mörður var búinn að fara ofan í málið og komast að þeirri niðurstöðu, að frænkan ætti engan bótarétt á hendur ferðaskrifstofunni. Þetta fór óskaplega í taugarnar á Merði vegna þess að hvorki píparinn né föðursysturnar höfðu hundsvit á lögfræði.

Mörður velti því fyrir sér að kæra þetta athæfi til Lögmannafélagsins, vegna þess að hvorki píparinn né föðursysturnar væru með málflutningsleyfi. Hann var hins vegar ekki viss um, hvernig Jakob og félagar í stjórninni myndu taka þessari kæru. Hvað þá nýja úrskurðar-

nefndin. Sennilega myndi málið enda með því að hann yrði sviptur réttindunum, enda yrði maður, sem kærði framlíðinn pípara fyrir að stunda lögmannsku á Grettisgötu hjá öldruðum piparkerlingum, ekki talinn með „fulde fem“.

Merði fannst það því kærkomið að dreifa huganum frá þessum vandræðum þegar boð barst um hið árlega vorþing lögmannna og dómara á Þingvöllum. Málþingsdagurinn byrjaði með göngu um þingstaðinn með prófessor Sigurði Línal, sem var hin ánægjulegasta. Menntölu á eftir prófessorum yfir blautar myrarnar. Mörður tók að vísu eftir því að aðal-lögmennirnir létu ekki sjá sig fyrir en um hádegi og þeir mikilvægustu, sem mest höfðu að gera, komu ekki fyrir en eftir matinn.

Ráðstefnan var óvenju fjölmenn. Þarna voru miklu fleiri mættir en lögmenn og dómara og var það augljóst, að félögin voru farin að hleypa að alls konar lögfræðingum, jafnvel lögfræðingum frá skattinum, sem alla jafna sáust ekki úti á meðal fólks.

Viðfangsefni ráðstefnunnar var jafnræðisreglan. Við hliðina á Merði í salnum sat embættismaður á eftirlaunum, sem leyst hafði út lögmannsréttindi sín eftir að hann hætti í stjórnarráðinu og var nú eitthvað að snudda í lögmannsku. Hann sagði Merði að hann hefði verið feginn að hætta störfum. Embættismenn mættu ekkert lengur, nú þyrfti að huga að öllum þessum reglum, andmæla reglum, reglum um upplýsingaskyldu, jafnræðisreglum o.s.frv. Það hefði nú verið munur að vinna hér áður fyrir, fyrir daga umboðsmanns Alþingis. Þá var hægt að taka ígrundaðar geðþóttaákvæðanir, hvíla málin hæfilega von úr viti, beita embættisvaldi og halda upplýsingum til haga en ekki dreifa þeim um borg og bí. Þá bar almúginn virðingu fyrir embættismönnum. Nú væri ekkert nema frekjan og uppivöðslusemin í þessum lýð. Nei, hann væri feginn að vera laus og Mörður var honum sammála. Lífið var betra hér áður fyrir, sérstaklega meðan dauðir létu sér nægja að ríða húsum, en létu lögfræðina í friði.

Ritstjórnarspjall

Of fáar myndir hafa birst í í Lögmannablaðinu að undanfögnu. Hér með verður nokkuð bætt úr. Það er kannski við hæfi að hafa sumar í sinni í þessu tölublaði, sem kemur út rétt í þann mund sem lögmennt fara helst í sumarfrí, um leið og dómstólarnir. Myndir eru tilvaldar til þess.

Annars er eitt efni sem leitast á hugann og er það smá gagnrýni.

Lögmannafélagið stendur bæði eitt og í samstarfi við aðrar stéttir lögfræðinga að ýmiskonar fundarhöldum, kynningarfundum og umræðufundum um lögfræðileg mál-efni. Ég trúir að flestir lögmennt séu eindregið fylgjandi því að þessum þætti í starfsemi félagsins sé gert sem hæst undir höfði. Það er hins vegar form þessara funda sem má gagnrýna. Hér verður ekki fjallað um stærri ráðstefnur, sem félagið stendur að, eins og til dæmis á Þingvöllum, heldur eru það „minni“ fundirnir sem mig langar að víkja að.

Einkum er hér um að ræða morgunverðar-, hádegisverðar-, síðdegis- og kvöldfundina. Það, sem sýnist á skorta er að skilgreina hvert sé markmið hvers fundar fyrir sig.

Stundum ætti markmiðið aðallega að vera mannamót og gefa lögmonnum kost á að sýna sig og sjá aðra. Í annan tíma ætti markmiðið að vera að gefa lögmonnum kost á að fjalla um áleitin og um-

deild lögfræðileg viðfangsefni, sem ofarlega eru á baugi í þjóðfélaginu hverju sinni. Loks ætti markmiðið á stundum að vera miðlun fróðleiks til lögmanna.

Oft er hægt að sameina þessi markmið við skipulagningu funda en svo er ekki alltaf. Skipuleggjendur þurfa að vera sérstaklega vel vakandi fyrir þeim tilvikum.

Sem dæmi um fund þar sem ósamrýmanlegum markmiðum var skellt saman vil ég nefna kynning-

Oft er hægt að sameina þessi markmið við skipulagningu funda en svo er ekki alltaf.

arfund um breytingar á skaðabótalögum, sem haldinn var fyrir skemmstu. Sá fundur var haldinn í hádeginu á Grillinu á Hótel Sögu og hafði Gestur Jónsson hrl. framsögu um efnið. Hér er ekki ætlunin að gagnrýna kynningu hans á efni- nu á neinn hátt en það sem gagnrýna má er, að svo víðamiklu og umdeildu máli skuli hafa verið ætlaður sá skammti tími sem raun ber vitni. Fyrst snæddu fundarmenn og síðan hóf Gestur mál sitt. Fundinum lauk fyrir kl. 14. Fundurinn var

fjölsóttur og komust raunar færri að en vildu. Hins vegar held ég að býsna margir fundarmenn hafi verið þeirrar skoðunar að fundurinn hafi verið ágætt tækifæri til að hitta kollegana en minna hafi orðið úr umfjöllunarefni fundarins en menn höfðu væntingar til.

Sá vandi blasir ætíð við skipuleggjendum funda að fá félagsmennt til að mæta. Líklega er það skýringin á því hve morgunverðarfundir, hádegisverðarfundir og síðdegisfundir eru orðnir algengir. Mennt virðast telja meiri líkur á því, að lögmennt bregði sér á fund á leiðinni í vinnuna, í hádegisverðarhléi eða á leið heim úr vinnunni. Erfiðara sé hins vegar að fá lögmennt til að mæta á fund ef þeim er sleppt heim í kvöldmatinn. Líklega er þetta rétt, margur er vafalaust latrækur að heiman. Ég held þó að ef fundarefnið er nægilega forvitni- legt, fundurinn auglýstur með góðum fyrirvara og síðan á hann minnt, ætti að vera unnt að fá viðunandi fundarsókn.

Sem sagt, ég geri það hér með að tillögu minni að mennt gaumgæfi hvert markmiðið er með fundarhöldum hverju sinni og ákveði síðan fundartímann.

Björn L. Bergsson ritstjóri

Frá ritstjóra og ritnefnd:

Aðsendar greinar

Félagmennt eru hvattir til að rita í blaðið greinar, langar eða stuttar, um hugðarefni sín er tengjast störfum lögmanna. Til að auðvelda vinnslu bladsins væri æskilegt að

sendar greinar kæmu bæði prentuðu formi og á tölvudiskum, t.d. í Word eða Word-Perfect ritvinnsluformi. Þá þarf helst ljósmynd af greinarböfundu að fylgja.

*Hefðbundið málþings-
veður á Þingvöllum.*

*Marteim Mátsson, fram-
kvæmdastjóri, ábyrgð-
armaður vedursins.*

*Hákon Árnason, brl.
og Þórunn Guðmunds-
dóttir, brl. voru ekki
óánægð með vedrið
beldur.*

Málþing á Þingvöllum

Sigurður Línadal, prófessor, leiðir málþingsgesti í allan sannleik um Alþingi til forna á Lögbergi. Marteininn og Haraldur Blöndal brl. hlýða á af atbygli.

Fróðlegt væri að fá að glugga í samning þann, sem Marteininn, framkvæmdastjóri Lögmannafélagsins, hefur gert við Almættið varðandi veðrið á Þingvöllum þegar hið árlega málþing Lögmannafélagsins og Dómarafélagsins er haldið í júníbyrjun. Það hlýtur að vera Almættinu mikilvægur samningur miðað við efndirnar undanfarin ár.

Kannski er málþingið, sem haldið var þann 4. júní síðastliðinn, besta dæmið hvað þetta snertir. Gengið hafði á með hryssingsrigningu og roki alla vikuna fyrir málþingið og strax eftir þingið brast aftur á með sama veðri og stóð það fram eftir öllum júnímánuði. Málþingsdaginn sjálfan var á hinn bóginn hið besta veður, sól skein í heiði og hægur andvari. Medfylgandi myndir segja meira en mörg orð um þetta efni. Margur formaðurinn í félagunum vildi örugglega eigna sér heiðurinn af þessu en þar sem veðrið er alltaf svona þá getur það ekki verið öðrum en Marteinu að þakka. Formenn koma og fara en Marteininn annast skipulagninguna ár eftir ár. Með vísan til þessa er sú tillaga sett hér með fram, í ljósi þess að Marteininn hefur sagt starfi sínu lausu, að hann verði ráðinn árlega í það sérverkefni að skipuleggja þetta málþing.

Breytt var út af vananum þetta sinnið. Í stað þess að hefja mál-

það hafði engin áhrif á veðrið þótt Sigurður væri á Þingvöllum

þingið með fundarhöldum kl. 10 árdegis var Sigurður Línadal prófessor fengin til að hafa leiðsögu um Þingvelli. Það er kannski besta dæmið um ágæti samningsins hans Marteins við Almættið að það hafði engin áhrif á veðrið þótt Sigurður væri á Þingvöllum en að hans eig-

in sögn er hann annálúð óveðurskráka á völlumum og því vanastur að leiða menn í roki og slagviðri á milli sögustaða.

Gangan hófst við útsýnisskífuna ofan Almagnagjár. Þaðan leiddi Sigurður hópinni niður í gjána og áði þar sem gjáin víkkar út. Þar rakti hann frásögn af ráðningu fyrsta lögmansins, sem Sigurður taldi hafa farið fram á þessum stað. Síðan var haldið að Lögbergi, því næst þar fyrir neðan þar sem Sigurður telur Lögrétta hafa verið og loks út á Spöngina þar sem hann rakti fróðlega sögu af málaferlum sem þar fóru fram til varnar því að málsaðilar næðu að hleypa réttarhöldunum upp. Öll var frásögn hans fjórleg og lifnuðu atburðirnir fyrir hugskotsjónum lögmanna og dómara sem á hlýddu. Gengu menn við svo búið glaðir í sinni til hádegisverðar í Valhöll. Óhætt er að segja, að fundarmenn hafi gert mjög góðan róm að þessari nýbreytni og margur hafði á orði að vandi yrði að útskýra það er heim kæmi, hverju það sætti að menn kæmu sólbrenndir af málþingi.

Að hádegisverði loknum hófst málþingið sjálft og var umfjöllunar-efnið eitt: Jafnræðisregla 65. greinar stjórnarskrárinnar. Framsögumenn voru Páll Hreinsson dósent, Björg Thorarensen skrifstofustjóri, Oddný Mjöll Árnadóttir lögfræðingur og

Kristjana Jónsdóttir, beraðsdómari og Jónína Bjartmarz, bdl, Helgi Birgisson, brl. og Viðar Már Matþiasson, prófessor hlýddu einnig á orð Sigurðar af atbygli.

Hreinn Loftsson hrl. Fundarstjóri var Friðgeir Björnsson dómstjóri.

Fyrstur tók Páll til máls og fjallaði hann almennt um efnið í erindi, sem hann nefndi „Litróf jafnræðisreglnanna“. Vakti hann athygli

Varaði Páll alveg sérstaklega við því að dómstólar seildust of langt inn á svið löggjafans með stjórnarskrárgreinina að vopni.

fundarmanna á því að jafnræði væri hugtak, sem notað væri á þýsna óafmarkaðan hátt og ýmsar jafnræðisreglur væru til, sem ekki væru alltaf samrýmanlegar. Björg var næst í röðinni og fjallaði hún um 65. greinina með hliðsjón af Mannréttindasáttmála Evrópu, einkum 14. gr., og sagði frá því starfi sem nú stendur yfir við að breyta jafnræðisreglu sáttmálans. Oddný Mjöll tók við svo búíð til máls og fjallaði hún um málefnið fræðilega og rakti þann skilgreiningarvanda sem Páll hafði vikið að. Taldi hún inntak jafnræðisreglunnar mjög móttast af því gildismati sem ríkjandi væri hverju sinni. Hreinn flutti svo erindi sem einkum laut að vanda lögmannna við beitingu 65. gr. stjórnarskrárinnar við rekstur dómsmála, auk pólitískrar hugvekju í tilefni af því að 10 ár voru liðin þennan dag frá fjöldamorðunum á Torgi hins himneska friðar í Peking í Kína. Síðastur tók svo Páll Hreinsson aftur til máls og fjallaði hann í það sinnið um valdmörk dómstóla og löggjafans vegna gildistöku 65. greinarinnar. Varaði Páll alveg sérstaklega við því að dómstólar seildust of langt inn á svið löggjafans með stjórnarskrárgreinina að vopni. Mæltist hann til þess að dómstólar gættu varfærni í þessum efnunum. Var jafnvel á honum að skilja að hann teldi helst til langt gengið í þessum efnunum í þeim dómum sem kveðinir hefðu verið

Þeim leiddist ekki, Ólafí Jóbannesi Einarssyni, Halldóri Jónssyni, bdl. og Kristjáni Gunnari Valdimarssyni, deildarstjóra hjá Skattstofunni í Reykjavík.

Þéttir á velli og léttir í lund, Haraldur Blöndal, hrl. og Ólafur Borkur Þorvaldsson, dómstjóri.

upp á liðnum mánuðum.

Að loknum framsöguerindum var gert örstutt fundarhlé og síðan orðið gefið frjálst. Nokkrir fundarmanna lögðu orð í belg. Án þess að því séu gerð tæniandi skil má þar á meðal nefna Ragnar Aðalsteinsson hrl., sem andmælti varfærnisorðum Páls og taldi þvert á móti að dómstólar ættu

Ragnar Aðalsteinsson hrl. andmælti varfærnisorðum Páls

frekar að færa sig upp á skaftið en hitt gagnvart löggjafanum. Dómstólarnir væru þeir, sem veittu löggjafarvaldinu raunhæfasta aðhaldið og væru þeir jafnframt vörn almennings gegn því að brotið væri gegn mannréttindum þegnanna. Þá má líka minnst á ræðu Haralds Blöndal hrl., sem þakkaði skipuleggjendum fyrir fundinn, sem að hans mati, væri sá merkasti sem haldinn hefði verið á Þingvöllum frá því að Loðinleppur sótti Alþingi á Þingvöllum.

Eftir að framsögumenn höfðu svarað athugasemdum og fyrirspurnum fundarmanna stuttlega sleit fundarstjóri fundi og bauð mál-

þingsgestum að þiggja veitingar.

Taka má undir það með Harald Blöndal að ráðstefnan var hin merkasta. Voru fundarmenn á einu máli með að þetta fyrirkomulag hefði verið í alla staði mjög gott og dagskráin mjög vel heppnuð. Ef gagnrýna mætti eitthvað væri það helst að umfjöllunin hefði máski verið full fræðileg, þ.e. framsöguræðurnar hefðu aðallega verið á fræðilegum nótum. Það hefði aukið breiddina í ræðunum ef á meðal framsögumanna hefði einhver nálgast viðfangsefnið út frá raunhæfum dæmum. Í annan stað fannst mönnum fundarstjóri hafa haldið mönnum nokkuð stíft við efnið. Lögmenn væru t.d. ekki jafn vanir löngum setum undir löngum ræðum eins og dómárag og því var nokkurrar þreytu farið að gæta er kom að síðustu framsöguræðunum. Hefði að ósekju mátt gera stutt hlé áður en framsöguræðum var lokið. Allt voru þetta smávægilegar athugasemdir og næsta víst er að málþingsgestir héldu glaðir í sinni frá Þingvöllum þennan sólríka sumardag.

Frambald á bls 20 . . .

Málflutningur fyrir EFTA dómstólnum

Síðastliðið haust, 17. september 1998, fór fram málflutningur fyrir EFTA dómstólnum í máli umbjóðanda míns Erlu Maríu Sveinbjörnsdóttur gegn íslenska ríkinu. Aðdragandi þess að málið kom til kasta EFTA dómstólsins var, að Héraðsdómur Reykjavíkur óskaði ráðgefandi álits EFTA dómstólsins á grundvelli 34. gr. samnings EFTA ríkjanna um Eftirlitsstofnun og Dómstól. Um hálfu ári áður en málflutningurinn fór fram höfðu málsaðilar, auk Eftirlitsstofnunar EFTA, Framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins, ríkisstjórna Noregs, Svíþjóðar og Bretlands skilað skriflegum greinargerðum til dómstólsins. Málið var fyrsta íslenska málið sem var flutt fyrir EFTA dómstólnum, en áður höfðu dómstólar í öðrum EFTA ríkjum, einkum Noregi verið nokkuð duglegir við að óska ráðgefandi álita EFTA dómstólsins.

Ég ætla ekki að lýsa efnisatriðum málsins, heldur fara nokkrum orðum um umgjörðina og þau atriði sem eru ólík í málflutningi fyrir EFTA dómstólnum og íslenskum dómstólum. Það skal þó tekið fram að ástæða þess að engin umfjöllun er um hin lögfræðilegu álitafni málsins er ekki sú að það sé svo ómerkilegt; þvert á móti eru í málinu stórmerkileg lögfræðileg álitafni; tilgangur greinarstúfs þessa er ekki fræðileg útlitun auk þess sem aðstaðan er sú að málinu er ekki enn lokið fyrir íslenskum dómstólum, en dómur Héraðsdóms Reykjavíkur í málinu var kveðinn upp 18. mars síðastliðinn.

Ég taldi vissara að glöggva mig á staðsetningu dómstólsins við komuna til Luxemborgar deginum áður en málflutningurinn fór fram. Á því var ekki vanþörf, þar sem dómstóllinn er í mikilli byggingu sem vandratað er um. Dómstóllinn hef-

Greinarhöfundur í málflutningnum

*Sjálfum fannst mér til
mikillar fyrirmyndar
mikil spurningagleði
dómara til málflytjenda*

ur ekki yfir að ráða neinum dóm-sal, en málflutningurinn var fyrirhugaður í fundarsal sem var nokkurn spöl frá skrifstofum dómstólsins, en þó í sama völundarhúsinu.

Málflytjendurnir mættu á fund með dómurunum um það bil hálfri klukkustundu áður en málflutningurinn fór fram. Fundurinn fór fram í litlu herbergi í námunda við „dómsalinn“. Þar var farið yfir reglurnar og málflytjendunum gefinn kostur á að spyrja um atriði sem þeir voru óvissir um.

Eftir að nýr dómritari hafði svarið embættiseið og sex svokallaðir „ad hoc“ stjórnarmenn í Eftirlitsstofnun EFTA höfðu svarið sína eiða, hófst málflutningurinn, en í honum tóku þátt auk aðila málsins

allir þeir sem skilað höfðu greinargerð í málinu að Bretum frátöldum.

Það má orða það þannig að málflutningurinn hafi farið fram við allsérkennilegar aðstæður miðað við það sem venja er hér á landi. Dóm-ararnir þrír og dómritarinn annars vegar og við málflytjendurnir auk aðstoðarmanna hins vegar, vorum í innsta hring nokkura sætaraða sem voru hringinn í kringum salinn, lögmennirnir andspænis dómurunum, og svo voru áhorfendur í kring, á alla vegu. Annað sérkenni var hinn mikli áheyrendafjöldi, en mér var tjáð að um 70 - 80 manns hefðu fylgst með málflutningnum.

EFTA dómstóllinn hefur einfalt ráð til að koma í veg fyrir langar (og leiðinlegar) málflutningsræður. Málflytjendum er einfaldlega skammtaður knappur ræðutími. Hver og einn fékk 30 mínútur í fyrri umferð. Málflutningurinn sem slíkur var ekki mjög frábrugðinn því sem við eigum að venjast fyrir dómstólum hér á landi að öðru leyti en því að allar ræðurnar voru á ensku. Seinni ræður voru knöpp andsvör eða athugasemdir vegna þess sem fram kom í ræðum annarra.

Sjálfum fannst mér til mikillar fyrirmyndar mikil spurningagleði dómara til málflytjenda. Það leyndi sér ekki að dómarnir voru gríðarlega vel undir málflutninginn búdir. Ég er þeirrar skoðunar að íslenskir dómarnir spyrji okkur lögmenn allt of lítið í málflutningi. Málflutningurinn er að mínu viti tilraun okkar málflytjendanna til að upplýsa dóminn sem best um málavöxtu og þau lögfræðilegu sjónarmið sem við höfum fram að færa og ég er sannfærður um að það er ekki þannig að ræður okkar séu alltaf það skýrar að allt komist til skila.

Opinber störf sem eru ósamrýmanleg handhöfn lögmansréttinda

Pann 31. mars síðastliðinn birti dómismálaráðherra auglýsingu þar sem auglýst er hvaða opinber störf teljast ósamrýmanleg lögmansstörfum. Auglýsingin tilgreinir þessi störf í 1. gr. Hún er svohljóðandi:

Sagt er að mannkynssagan eigi það til að endurtaka sig

Hér með er ákveðið í samræmi við 1. mgr. 15. gr. laga um lögmenn, nr. 77 15. júní 1998, að störf við dómstóla teljist ósamrýmanleg handhöfn lögmansréttinda.

Það hlýtur að teljast eðlileg gagnályktun að þar með séu störf hjá sýslumönnum, lögreglustjóraembættum, í ráðuneytum og öðrum stjórnisýslustofnunum samrýmanleg handhöfn lögmansréttinda.

Sagt er að mannkynssagan eigi það til að endurtaka sig. Ef ekki nákvæmlega eins þá minnsta kosti í mjög svipuðu horfi. Lögmannafélagið þurfti að beita sér af miklu afli fyrir rétt tæpum þrjátíu árum þegar í óefni stefndi af mjög svipuðu til efni og nú er. Vonandi þarf ekki jafn mikið að ganga á áður en staða opinberra starfsmanna skýrist nú eins og þá. Reglur um ósamrýmanleg störf voru settar árið 1971 eftir að 22 dómara og dómarafulltrúar birtu auglýsingu í dagblöðum og auglýstu lögmansþjónustu.

Til fróðleiks er hér birt grein sem rituð var í 1. töl. Félagsbréfs LMFÍ árið 1970:

„Veiting málflytningsréttinda, Gervilögmenn, Kameljón

Stjórnir Lögmannafélags Íslands hafa á ýmsum tímum farið þess á leit við dómismálaráðherra, að hann setti í samræmi við 23. gr. 1. nr.

61/1942 um málflytjendur reglur, að fengnum tillögum L.M.F.Í., um það, hvaða opinber störf séu samrýmanleg málflytjendastarfi. Nefnd lagagrein gerir ráð fyrir því, ef opinbert starf metzt ósamrýmanlegt skal málflytjandi afhenda leyfi sitt, ef því er að skipta, meðan svo er ástatt. Dómismálaráðherra hefir hunzað tilmæli L.M.F.Í um að setja slíkar reglur. Hefir dómismálaráðuneytið þvert á móti veitt hverjum lögfræðingnum á fætur öðrum í opinberu starfi leyfi til málflytnings, þrátt fyrir gagnstæðar tillögur stjórnar L.M.F.Í. Fyrir tilstuðlan dómismálaráðuneytisins hefir nú

Fyrir tilstuðlan dómismálaráðuneytisins hefir nú risið upp ný stétt á meðal okkar, stétt gervilögmanna, sem svo mætti kalla

risið upp ný stétt á meðal okkar, stétt gervilögmanna, sem svo mætti kalla, lögfræðinga í þjónustu hins opinbera, sem færa sér málflytningsréttindi sín í nyt, án þess þó að fullnægja ákvæðum 1. nr. 61/1942 um skrifstofur, flestir hverjir. Skrifstofa gervilögmansins er gjarna skrifstofa hins opinbera, þar sem hann á að rækja vinnuskyldu sína gagnvart hinu opinbera. Skrifstofutími gervilögmansins er gjarna skrifstofutími opinberra skrifstofunnar, þar sem hann vinnur. Biðstofa gervilögmansins er biðstofa opinberra skrifstofunnar. Skrifstofusími gervilögmansins er skrifstofusími opinberra skrifstofunnar. Daglegi vinnutími gervilögmansins er gjarna daglegi vinnutíminn, sem honum ber að skila hinu opinbera samkvæmt 2. gr. dóms Kjara-

dóms frá 30. nóvember 1967. Margir þessara gervilögmanna eru handhafar dómgæzlu. Þeir gera sér lítið fyrir og skipta um lit eftir hlutverki sínu eða umhverfi, eins og kameljónið. Þess gerast dæmi, að slíkur gervilögmaður hefir verið lögfræðingur aðila A í deilu hans við aðila B, og síðan gerst dómari í þessu sama máli, og þarf engan að furða, þótt aðili B sé jafnvel hið opinbera, vinnuveitandi dómarsins. Sem betur fer kveður lítið að þessu siðleysi enn, en á sjálfsagt eftir að færest í vöxt, efi eigi verður hamlað gegn, ef dómismálaráðuneytið vaknar ekki til vitundar um það, hversu alvarlegt mál er hér á ferðinni.

Skylt er að geta þess, að þessir gervilögmenn verja sig með því, að þeir séu svo illa haldnir um kaup og kjör, að þeir séu nauðbeygðir til að stunda þessi aukastörf. Það er hverju orði sannara, að launakjör lögfræðinga í þjónustu hins opinbera eru fyrir neðan allar hellur, en eigi verður fallist á það, að þessi aukasporslutningur sé rétta leiðin til bættra lífskjara. Vinnusvikin, sem

... en eigi verður fallist á það, að þessi aukasporslutningur sé rétta leiðin til bættra lífskjara.

er nokkurs konar fast fylgifé gervilögmennskunnar, tvískinungshátturinn, sem óhjákvæmilega hlýtur að fylgja, og almennur skortur skyns á því, sem samir og ekki samir, verða ekki réttlætt. Stjórn L.M.F.Í. er ljóst, að við ramman reip er að draga, og mál þessi öll flókin og erfið viðfangs, en hér er hreyft því máli, sem einna efst er á baugi meðal lögfræðinga í dag. Þetta er

ekki einvörðungu hagsmunamál lögmannna. Það er hagsmunamál viðskiptavina lögmannna og þeirra, er þurfa að fá hlutlæga afgreiðslu mála sinna hjá lögfræðingum framkvæmdavalds og dómgæzlu. Sæmd dómaraastéttarinnar liggur við, en til hennar gerum við meiri kröfur en annarra. Traustið, sem við berum og höfum borið til dómaraastéttarinnar, er í hættu. Það er ekkert

áhorfsmál og á ekki að þurfa að ræðast, að það er hverju þjóðfélagi lífsnauðsyn, að svo vel sé gert við dómaraastéttina, að dómaraarnir geti einbeitt sér að dómaraastörfum, óskiptir og áhyggjulitlir eða áhyggjulausir um fjárhagslega afkomu sína og sinna. Dómaraastéttin ætti að vera „guðs útvalda stétt“ um fjárhagslega afkomu alla. Dómaraastéttinni lærist seint að skilja, að

engin stétt verður „guðs útvalda stétt“ í þessum skilningi, nema hún berjist sjálf fyrir bættum kjörum, hafi þrek og þor til að berjast og hætta nokkru til. Dómaraastéttin á vísan stuðning lögmannnaastéttarinnar“.

Skylt er að taka fram að í 3. tölu-
blaði 1970 birtist síðan grein sem bar fyrirsögnina „Sátt er best þeim saman eiga að búa“

Þingreglur héraðsdómstóla

Eins og greint var frá í síðasta tölublaði Lögmannablaðsins var verið að vinna að nýjum þingreglum fyrir héraðsdómstóla landsins. Þessar reglur litu dagsins ljós þann 21. maí síðastliðinn og þar sem málið er lögmonnum skylt eru þær birtar hér.

1. gr.

Dómaraar mæti stundvíslega til dómþings og gæti þess að það hefjist á boðuðum tíma.

2. gr.

Embættisdómaraar beri ávallt skikkjur í þinghöldum í dómsölum. Þess er óskað að málflytjendur geri hið sama við aðalmeðferð mála.

3. gr.

Viðstaddir rísi úr sætum þegar dómaraar ganga inn og út úr dómsal.

4. gr.

Sóknaraðili / lögmaður sóknaraðila / ákærandi / réttargæslumaður brotaþola sitji við borð hægra megin í salnum frá dómurum séð en varnaraðili / ákærði / lögmaður varnaraðila / verjandi vinstra megin. Málflytjendur sitji nær dómaraarborði, en umbjóðendur þeim við hlið.

5. gr.

Dómþing skal sett og því slitið með afgerandi hætti, t.d. hamarshöggi.

6. gr.

Dómari/dómsformaður geri kunnugt hvaða mál á að taka fyrir.

7. gr.

Ákærandi rísi að jafnaði úr sæti og kynni ákæru og grundvöll hennar í stuttu máli.

8. gr.

Sé unnin eiður eða drengskaparheit, standi allir viðstaddir.

9. gr.

Málflytjendur flytji mál standandi við ræðupúlt. Þegar ákærði eða aðili fær að gera athugasemdir í lok málflyttings geri hann það einnig frá ræðupúlti.

10. gr.

Við þá dómstóla, sem dómvörður starfar, skal hann vera dómurum og öðrum þeim, er að máli koma, til aðstoðar í hvívetna, er lýtur að framgangi þinghaldsins. Hann skal sjá um að þeir, sem gefa eiga skýrslur, fái ekki inngöngu í dómsal nema með leyfi dómsformanns.

Þannig samþykkt í Dómstólaráði - 21. maí 1999

Norræna málflutningskeppnin

Keppendur Club Lögberg með hjálfurum: Fremri röð, Jóbanna Bryndís Bjarnadóttir, Elva Ósk Sigurðardóttir Wíium, Telma Halldórsdóttir; aftari röð Jónína Lárusdóttir hdl., Dóra Sif Tynes hdl., Guðmundur Óli Björgvínsson hdl., Björg Thorarensen, skrifstofustjóri í dómsmálaráðuneytinu, Margrét Gunnarsdóttir, Hólmfríður Kristjánsdóttir, Ragnar Tómas Árnason hdl., Kristrún Heimisdóttir lögfr. hjá umboðsmanni Alþingis.

Dagana 10. — 13. júní 1999 var Norræna málflutningskeppnin haldin í Reykjavík. Þetta var í fimmtánda skipti sem keppnin er haldin. Þátttakendur í keppninni eru tólf lið laganema frá öllum Norðurlöndunum. Grundvöllur

jánsdóttir, Jóhanna Bryndís Bjarnadóttir, Margrét Gunnarsdóttir, og Telma Halldórsdóttir. Í þetta sinn var tekist á um hvort Kalmarsambandið hefði brotið gegn Mannréttindasáttmála Evrópu með því að meina þegni sínum, Gottsveini Mus, að rífa hús í hans eigu í Grjótaþorpi og svipta hann rétti til

leigubílaaksturs við 70 ára aldur.

Í tilefni keppinnar komu um 170 erlendir gestir til landsins, keppendur, aðstoðarmenn og dómárar. Dagskrá keppinnar hófst með móttöku Orators, félags laganema, fimmtudaginn 10. júní. Þar var glatt á hjalla en dálítið rafmagnað andrúmsloft hjá sumum keppendum sem voru að kortleggja liðin sem þeir kæmu til með að mæta. Eftir móttökuna var haldið á Astró þar sem mikil gleði var fram eftir kvöldi enda síðustu forvöð áður en átökin hæfust.

Á föstudagsmorgninum var öllum hópnum smalað í rútur og ekið til Þingvalla. Sigurður Línadal prófessor leiddi hópinn um staðinn af sinni alkunnu snilld. Ekki var nú veðrið jafn gott og það hafði verið helgina áður á málþingi Lögmannna- og Dómarafélagsins en erlendu gestirnir létu það ekkert á sig fá, fannst þetta bara tilhefya. Það voru helst Íslendingarnir sem hefðu mátt klæða sig betur enda vanir sól og blíðu á Þingvöllum. Í hádeginu var borðað á Valhöll og hlýtt á mjög líflégan fyrirlestur Nielsar Óskarssonar um eldvirkni á Íslandi á tímum Kalmarsambandsins.

Síðdegis fór hópurnir í vett-

munaði hársbreidd að Club Lögberg kæmist í undanúrslit eftir hörkuspennandi keppni

keppinnar eru tilbúin málaferli fyrir Mannréttindadómstóli Evrópu sem snúast um meint brot „Kalmarsambandsins“ gegn þegni sínum. Dómarar eru dómárar við Mannréttindadómstól Evrópu og hæstaréttardómarar frá Norðurlöndunum.

Íslenska liðið ber heitið Club Lögberg og keppendur voru þær Elva Ósk Wíium, Hólmfríður Krist-

Íslenska liðið að verja gjörðir Kalmarsambandsins gegn vinningsliðinu Club Brinnen og Bodström. Í dómnum sitja Matti Pellonpää og Peer Lorenzen, dómárar við Mannréttindadómstól Evrópu, Joban Hirschfeldt forseti Svea bovrätt og Guðrún Erlendsdóttir bæstaréttardómari.

vangsgöngu um Grjótaþorp í fylgd Júlíönu Gottskálksdóttur. Að því búnu var haldið í móttöku Borgarstjórnar Reykjavíkur í Ráðhúsinu. Flestir fóru svo snemma heim um kvöldið til að vera í sem bestu keppnisformi daginn eftir.

Fyrri hluti keppinnar var haldinn í Héraðsdómi Reykjavíkur og er óhætt að segja að klúbbarnir hafi verið með fiðring í maganum á laugardagsmorgninum þegar haldið var á keppnisstað. Keppnin hófst klukkan níu og stóð til fimm. Íslenska liðið stóð sig með miklum sóma og munaði hársbreidd að Club Lögberg kæmist í undanúrslit eftir hörkuspennandi keppni en sigurveggar dagsins voru Club Brinnen og Bodström frá Svíþjóð og Club Lannung frá Danmörku.

Skyldu þeir keppa til úrslita daginn eftir.

Á laugardagskvöldið var hátíðarkvöldverður á Hótel Loftleiðum. Heiðursgestur kvöldsins var Siv

um sextíu manns komu að undirbúningi og framkvæmd keppinnar

Friðleifsdóttir umhverfisráðherra og samstarfsráðherra Norðurlandanna. Að loknu borðhaldi var dansað við undirleik Geirfuglanna langt fram á nótt.

Úrslitin fóru fram í Hæstarétti Íslands á sunnudagsmorgninum.

Einkar góð mæting var og fullt út úr dyrum. Keppnin þótti vera mjög tvísýn en að lokum var það Club Brinnen og Bodström sem stóð upp sem sigurvegari keppinnar.

Það var dálítið spennufall í herbúðum Club Lögberg þegar keppninni lauk. Undirbúningur hafði staðið yfir frá síðastliðnu hausti og að mörgu að hyggja þegar svona keppni er haldin. Club Lögberg naut þar dyggjar aðstoðar Orators félags laganema. Ætla má að um sextíu manns hafi komið að undirbúningi og framkvæmd keppinnar með einum eða öðrum hætti. eru því fólki færðar bestu þakkir fyrir hönd Club Lögberg svo og þeim fjölmörgu er styrktu keppnina með fjárframlögum.

Groa@leiti.is

Gróa hefur verið bísna upptekin í vinnunni og lítt getað sinnt áhugamálum sínum. Annarra manna koppum. Sitthvað hefur hún þó skrafað.

Efni: Mannfræðistúdía.

Sæl. Veistu ég var að spá í að hnippa í hana Sigu frænku. Hún er í mannfræði í Háskólanum eins og þú veist. Ég held ég bendi henni á að það sé verðugt rannsóknarefni að skoða meðalhæð dómara við Héraðsdóm Reykjavíkur og í Hæstarétti, altsó karlmannanna. Ég hef verið að mæta dálítið oft undanfarið í héraðsdóminn og eins hlaupið fyrir einn kollegann í dómsuppsögur í Hæsta. Það er bara langt síðan ég hef hitt fyrir annan eins karlmannafjölda sem ég get horfst beint í augu við. Það hlýtur að vera eitthvert stöðugan við hliðina á dómargeninu í flestum þeirra. Alltént held ég að Siga ætti að skoða þetta fyrir lokaritgerðina.

Kveðja, Gróa.

Efni: Einn myndó.

Hæ. Eins og ég sagði þér um daginn þá hef ég verið að mæta soldið í Héraðsdómi

Reykjavíkur. Mikið svakalega er nú hann Helgi I. huggó náungi, svona velbyggður og myndalegur. Maður kíkna nú barasta í hnjáliðunum. Mér skilst að kollegarnir hans kalli hann Schwarzenegger Íslands! Sannkallað réttnefni!

Kveðja, Gróa.

Efni: Sigi Líndal.

Blessuð. Mikið var nú notó að skreppa til Þingvalla um daginn í góða veðrinu og rólta um vellina með Siga, ha. O það fór beinlínis nostalgíusæluhrollur niður hrygginn á mér þegar hann var að þylja upp úr sér fróðleiknum, og sjúga upp í nefið, ofan í míkrafóninn. Alveg eins og í tímum í gamla daga. Svo er nú líka indælt að sjá að hann er sko ekki að misnota tækjakost Háskólans fyrir sig, var með gamla og lúna blaðsíðusnepla sem hann las af, engin ljósrít þar. Svo bíð ég líka spennt eftir að sjá hverju hann svarar Jóni Steinari. Sigi er ekki vanur að láta eiga svona inni hjá sér lengi.

Kveðja, Gróa.

Miklir menn

Í 2. tbl. Lögmannablaðsins 1999 er í óundirrituðum pistli gerð grein fyrir þeim glæsilega árangri sem LMFÍ hefur náð í glímu sinni við Orlofsjóð Bandalags háskólanna í deilu um það, hvaða verð sjóðurinn skuli greiða félaginu fyrir sumarhúsið Þingbrekku. Segir þar réttilega að niðurstaða dómkvaddra matsmanna hafi orðið sú að verðmæti bústaðarins sé 2 - 2,5 milljónir króna, metið eftir mismunandi forsendum. Síðan segir að þetta verð sé um það bil 100% hærra en það sem OBHM hafi boðið fyrir húsið, og jafnframt sett fram sú fróma ósk að sjóðurinn sjái nú ljósið“ svo ekki þurfi að koma til málaferla.

Svona geta að sjálfsögðu þeir

einir talað sem vinna öll mál. Ég er þess fullviss að framkvæmdastjóri LMFÍ minnst þess að ég f.h. OBHM bauð félaginu fyrir tæpu ári 1,5

*Svona geta að sjálfsögðu
þeir einir talað sem vinna
öll mál.*

mkr. fyrir bústaðinn, staðgreitt. Því boði vildi LMFÍ ekki taka og réð þess í stað einn af félagsmönnum sínum til að afla matsgerðar dómkvaddra manna um verðmætið. Matsgerðin mun hafa kostað á þriðja hundrað þúsund króna, og kostnaður af þjónustu lögmannsins

mun hafa verið um 200 þúsund. Nú hefur verið gengið frá samningi milli LMFÍ og OBHM um að sjóðurinn staðgreiði 2,0 mkr. fyrir bústaðinn.

LMFÍ hefur á undanförunum árum og misserum staðið í ýmis konar málavafstri. Má þar nefna frægt mál gegn Kristni Sigurjónssyni og stjórnarsýsludeilur við samkeppnisyf-irvöld. Í ljósi þess sem út úr því hefur komið, og með hliðsjón af málalokum í deilunni við Orlofs-sjóð bandalags háskólanna, finnst mér ekki hafa verið sérstök ástæða fyrir stjórnendur LMFÍ til þess að hælast um í Lögmannablaðinu yfir afrekum félagsins í málarekstri.

Ragnar Halldór Hall, hrl.

Svar

„Mikils manns“

Ofangreindur pistill krefst svars. Ekki síst sökum þess að þar eru stjórnendur Lögmannafélagsins hafðir fyrir rangri sök.

Eins og alkunna er og margdæmt þá ber ritstjóri rita sem þessa ábyrgð á því efni sem ekki er audkennt með höfundarnafni. Svo vill til að ég hef ekki verið kosinn til þess trúnaðarstarfs að ritstýra Lögmannablaðinu þannig að ég get því tæpast skreytt mig þeim fjóðrum að vera einn stjórnanda félagsins. Ég er sem sagt sökudólgurinn en ekki þeir. Þegar stjórn félagsins falaðist eftir því við mig að taka að mér ritstjórn þá ákvað ég, mest upp á ein-dæmi mitt, að hafa sjálfstæða ritstjórnarstefnu eins og það heitir hjá finni fjölmiðlum þ.e. láta brjóstvitið og persónulegar skoðanir ráða ferðinni í því sem birtist í Lögmannablaðinu án þess að höfundar væri getið.

Hitt er að sé það skoðun stjórnar félagsins, sem að sjálfsögðu ber hina endanlegu ábyrgð á Lög-

mannablaðinu sem og öðru starfi Lögmannafélagsins, að það sem í Lögmannablaðinu birtist sæmi ekki félaginu hefur hún það í hendi sér að reka mig. Til þess hefur ekki komið enn og ég á tæpast von á því vegna pistils Ragnars.

Ragnar nýtur þess að gjörþekkja sakarefnið frá fyrstu hendi og nýtur

*Honum var ekki ætlað að
vera hlutlæg frásögn af
málavöxtu*

þess líka að geta fjallað um málið í þátið. Eftir að samningum er lokið. Þegar pistillinn sem varð tilefni of-anritaðra orða var skrifaður var matsgerðin nýkomin en í niður-stöðu hennar fólst að Lögmannafélagið hafði haft rétt fyrir sér, sumar-bústaðurinn var umtalsvert verð-meiri en Orlofsjóður Bandalags háskólanna hafði haldið fram.

Það taldi ég fréttæmt fyrir félagsmenn.

Það má til sanns vegar færa að pistillinn í síðasta tölublaði Lögmannablaðsins hafi verið glannalega orðaður. Hann var hins vegar ritaður í félagsblað lögmannna og þeim ætlaður til fróðleiks. Honum var ekki ætlað að vera hlutlæg frásögn af málavöxtu. Þvert á móti leyfði ég mér að vera hlutdrægur og hæfilega ómálefnalegur þar sem hagsmunir míns félags áttu í hlut. Með því var ekki ætlunin að veða á nokkurn hátt að Orlofsheimilásjóði Bandalags háskólanna. Það vildi bara svo til að þeir voru andstæðingurinn í þessu máli.

Síðan má segja að í pistli Ragnars birtist kannski einn snúnasti tilvistarvandi Lögmannafélags Íslands; hvar sem félagið berst fyrir sínum málstað og sinna félagsmanna þá má vænta lögmanns til andsvara.

Björn L. Bergsson, ritstjóri

Breytingar á félagatali

Enn sem fyrr eru menn á faraldsfæti, fá útgefin ný málflutningsleyfi og leggja leyfi inn. Nú er að geta nýjustu breytinga á félagatalinu en sá háttur verður hafður á að einungis er getið nýrra málflutningsleyfa. Helgast það af því að nýtt félagatal er á lokavinnslustigi og því tvi-verknaður að þylja breytingar á símanúmerum og þess háttar hér upp. Vegna gildistöku lögmannaalaga hefur lögmönnum sem ekki hafa opna starfsstofu fjölgað. Getið er um starfsvettvang ef hann hefur verið tilkynntur til Lögmannafélagsins en skorti hér að neðan eitthvað á skal hafa það sem sannara reynist að fornum sið.

Ný málflutningsréttindi fyrir héraðsdómi:

Ágúst Jónsson, bdl.

skrifstofa borgarverkræðings,

Skúlatúni 2, 105 Reykjavík,

sími: 563-2300, bréfsími: 562-4034.

Árni Harðarson, bdl.

Deloitte & Touche endurskoðun hf.

Ármúla 40, 108 Reykjavík,

sími: 588-2020, bréfsími: 588-2022.

Bergur Hauksson, bdl.

Póst og fjarskiptastofnun,

Smiðjuvegi 68-70, 200 Kópavogi,

sími: 510-1500, bréfsími: 510-1509.

Birgir G. Magnússon, bdl.

VÍS hf.

Ármúla 3, 108 Reykjavík,

sími: 560-5060 bréfsími: 560-5101.

Birgir Tjörvi Pétursson, bdl.,

fulltrúi hjá Lögmönnum

Höfðabakka 9, 112 Reykjavík,

sími 587-1211, bréfsími 567-1270.

Björn Lindal, bdl.

Landsbanka Íslands,

Austurstræti 11, 155 Reykjavík,

sími: 560-6000.

Eiríkur Svavarsson, bdl.,

starfa hjá Borgarskrifstofum,

Ráðhúsinu í Reykjavík,

sími: 563-2000, bréfsími 563-2029.

Guðjón Albertsson, bdl.

Innheimtustofnun sveitarfélaga,

Lágmúla 9, 108 Reykjavík,

sími: 568 -6099, bréfsími: 568-6299.

Guðjón Ólafur Jónsson, bdl.

Hamraborg 10, 200 Kópavogi,

sími: 554-3929, bréfsími: 554-3916.

Guðrún H. Brynleifsdóttir, bdl.

ghb@icelaw.is Laugavegi 97,

101 Reykjavík,

sími: 552-7166 bréfsími: 552-3356.

Hákon Stefánsson, bdl.

Laugavegi 97, 101 Reykjavík,

sími: 552-7166 bréfsími: 552-3356.

Helga Melkorka Óttarsdóttir, bdl.

Hjallalandi 8, 108 Reykjavík,

Hjördís Halldórsdóttir, bdl.

fulltrúi hjá A&P-lögmönnum,

Borgartúni 24,105 Reykjavík,

sími: 540-0300, bréfsími 540-0301.

Hörður Helgi Helgason, bdl.

Sunnuvegi 21,

104 Reykjavík,

sími: 581-1969 netfang: 1969@isholf.is.

Jón Ógmundsson, bdl.

Kringlan 6, Pósthólf.3272,

123 Reykjavík,

sími: 533-333 bréfsími:533-2333.

Ólafur Jónsson, bdl.

Veitustofnanir Reykjavíkur,

Eirhöfða 11, 112 Reykjavík,

Sigurður Kári Kristjánsson, bdl.

Lágmúla 7,

108 Reykjavík

s: 581-2622 bréfsími: 568-6269.

Steinunn M. Lárusdóttir, bdl.

Úrskurðarnefnd almannatrygginga,

Laugavegi 103, 105 Reykjavík,

sími: 551-8200, bréfsími: 551-1444.

Vala Valtýsdóttir, bdl.

Borgartúni 20,

105 Reykjavík

s: 511-5333 bréfsími 511-5335.

Ný málflutningsréttindi fyrir Hæstarétti Íslands:

Bjarni Þór Óskarsson.

Björn L. Bergsson.

Kristján Þorbergsson.

Sveinn Andri Sveinsson.

Á kaffistofunni

Enn stunda menn málfutning á kaffistofunum

Áritun sektarboða með vararefsingu Athygli ritstjórnar hefur verið vakin á því, hve viðkvæm og vandmeðfarin heimild 3. mgr. 115. gr. laga um meðferð opinberra mála er. Samkvæmt ákvæðinu er lögreglustjóra heimilt að senda sektarboð, sem ekki hefur verið sinnt af sakborningi, til héraðsdóms til ákvörðunar sektarviðurlaga og vararefsingar í formi fangelsisvistar. Lagaákvæðið gerir beinlínis ráð fyrir, að dómari taki þessa ákvörðun án þess að boða sakborninginn fyrir dóm. Það er semsagt áritað in absentia. Menn geta verið á leiðinni í steininn án þess að hafa svarað til saka.

Þetta má lögreglustjóri þó ekki gera ef sakborningur hafnar sektarboðinu.

Nýlega kom upp mál þar sem sakborningur hafði mótmælt en lögreglan samt sent sektarboðið til áritunar og það án þess að geta þess við dóminn að sakargiftum hefði verið mótmælt. Sakborningur nýtti sér heimild í 115. gr. a. til að fá málið endurupptekið.

Hitt er hins vegar áleitinn spurning, hvernig Mannréttindadómstóll Evrópu myndi taka á máli sem þessu ef sakborningur hefði ekki sinnt því að óska endurupptöku og til þess hefði komið að vararefsingu hefði verið beitt. Ætli dómstólum yrði ekki starsýnt á 5. og 6. gr. Mannréttindasáttmála Evrópu.

Frá útgáfudeild EFTA í Brussel

Vinsamlega birtið eftirfarandi frétt í blaði yðar:

EES-viðbæturinn við Stjórnartíðindi EB er ómissandi hjálpartæki fyrir þá sem staðreyna þurfa efni EES-réttarins. Hann er gefinn út í íslenski og norski útgáfu af útgáfudeild EFTA í Brussel og kemur út í um 50 heftum á ári. Íslenska útgáfan er prentuð í Steindórsprenti-Gutenberg.

Útgáfudeildin hefur nú gefið út EES-viðbæturinn á CD-Rom geisladiski og inniheldur hann öll hefti viðbættisins á árunum 1994 - 1998. Þetta er til mikils hagræðis við notkun viðbættisins og sparar auk þess mikið hillupláss hjá embættum og lögmannsstofum. Viðbæturinn inni-

heldur m.a. allar samþykktir sameiginlegu EES-nefndarinnar, en einnig er hægt að fletta upp í þeim á vefsíðu EFTA (<http://www.EFTA.int>) með því að skoða liðinn ?

„Secretariat“ og síðan „Legal texts“. Viðbæturinn inniheldur hins vegar einnig ýmsar tilkynningar frá stofnunum EFTA og EB og kemur geisladiskurinn ekki að öllu leyti í stað hinnar prentuðu útgáfu liðandi árs.

Geisladiskurinn kostar 2000 belgíska franka eða tæplega 4000 krónur og er hægt að panta hann frá útgáfudeildinni en póstáskrift hennar er: EFTA Administration, Publication Unit, 74 Rue de Trèves, B-1040 Brussels, Belgíu og faxnúmerið er 322 286 1742.“

Kynningarfundur um breytingar á OML

Um miðjan apríl síðastliðinn var haldinn kynningarfundur um breytingar á lögum um meðferð opinberra mála en þær breytingar tóku gildi þann 1. maí. Lögmannafélagið og Dómarafélagið stóðu sameiginlega að þessum fundi og var Eiríkur Tómasson lagaprófessor fenginn til að hafa framsögu um efnið, enda því gjörkunnugur vegna aðildar sinnar að réttarfarsnefnd, sem samið hafði frumvarpið.

Fundurinn var fjölsóttur en þó sýnu betur af félagsmönnum Dómarafélagsins og fulltrúum ákærvaldsins en lögmonnum. Fundurinn var haldinn kl. 4 síðdegis.

Eiríkur rakti helstu breytingar sem gerðar voru á lög-

unum í stuttu en hnitmiðuðu máli. Að ósekju hefði þó mátt gefa umfjöllunarefninu rýmri fundartíma þar sem Eiríkur varð að sleppa umfjöllun um ýmsar breytingar eða geta þeirra stuttlega til þess að fundarmenn kæmu ekki of seint heim í kvöldmatinn. Einnig kom það glöggt í ljós í fyrirsögunum, sem fram voru bornar á fundinum, að efnið brann mjög heitt á sumum fundarmanna, einkum úr dómarastétt og á meðal ákæranda.

Allt um það, fundurinn var þeim, sem hann sóttu afar gagnlegur til að fá nokkurt yfirlit yfir, hvað þessar breytingar allar hafa í för með sér.

Frambald af bls 10 . . .

Hæstaréttardómararnir, Pétur Kr. Hafstein, Garðar Gíslason og Guðrún Erlendsdóttir ásamt Frey Ófeigssyni dómstjóra blyða á mál Sigurðar í Lögréttu.

Hópurinn kom sér vel fyrir á Spönginni á meðan blytt var á Sigurð lýsa málaferlum til forna.

Tryggvi Gunnarsson, umboðsmaður Alþingis í góðum hópi lögmannna, þeirra Ingu Pallar Þórgnýsdóttur, bdl., Heiðrúnar Jónsdóttur bdl. og Áslaugar Kolbeinsdóttur aðstoðarmanns hæstaréttardómara. Ekki laust við að Magnús Guðlaugsson, brl. sé stúrin á svip að vera ekki þar með.

Loksins, loksins...
er farið að gera **alvöru**
gúmmístimpla aftur.

Við **framleiðum** hágæða
gúmmístimpla,
á hverjum degi.

Verið velkomin í verslun okkar
að Bolholti 6.

*Það er **ekki nóg**
að stimplar séu **ódyrir**,
þeir þurfa líka
að **endast**.*

FRUMRIT

TRÚNAÐARMAI
Ljósritun og dreifing til
annarra aðila óheimil

Nr. Lagt fram í Héraðsdómi
Reykjavíkur / /

ÍTREKUN

ATHUGIÐ: Ef greitt er að
fullu innan 7 daga frá dags.
bréfsins verður innh.kostn.
kr. 10.000.

STADFEST

VANSKIL

BODI
Stimplagerð ehf.
- stimplaðir fyrir gæði -

COLOP
The Spirit of Inspiration

Bolholti 6 · 105 Reykjavík · Sími 511-1400 · Fax 511-1401 · stimplar@bodi.is

LÖGMENN

Löggiltar þýðingar á dómskjölum og
öðrum gögnum. Dómtúlkun.

**Skjót og vönduð
vinnubrögð.**

ÞÝÐINGAR OG TEXTARÁÐGJÖF

Pósthússtræti 13, 2. hæð
101 Reykjavík · Sími: 562-6588
Bréfsími: 562-6551

Netfang: ellen@treknet.is

●
Ellen Ingvadóttir

löggiltur dómtúlkur og
skjalþýðandi

ÚRLAUSN AÐGENGI

Lagasafn Íslands AG

Ný útgáfa komin út.
Lögin uppfærð til 1.5.'99.

**ÚRLAUSN
AÐGENGI**

Skeifan 7, 108 Reykjavík - sími: 568 8886
fax: 568 8883 - email: urlausn@adgengi.is

Golfmót lögmanna

Nú eru litlu sætu golfboltarnir farnir að skoppa út um grænar grundir, og stundum ofan í sandholur sem sérstaklega eru hannaðar til slíks brúks.

Sjálfskipuð golfnefnd Lögmannafélagsins, sem skipuð er þeim Friðjóni Erni Friðjónssyni, hrl., Gesti Jónssyni, hrl. Guðna Haraldssyni, hrl., Ólafi Axelssyni, hrl., Ólafi Gústafssyni hrl., og Erni Höskuldssyni, hrl., stendur fyrir sex golfmótum. Um er að ræða þrjú innanfélagsmót og þrjár keppnir við aðrar starfsstéttir. Sem fyrir er þátttaka opin öllum lögfræðingum. Tvö af innanfélagsmótunum eru afstaðin, keppni um Guðmundarbikarinn sem haldin var 21. maí á Korpúlfsstaðavelli og holukeppni LMFÍ þann 9. júní. Eins hefur fjórleikur við tannlækna verið haldinn en hann fór fram þann 29. júní.

Sökum anna hefur íþróttafréttaritara Lögmannablaðsins ekki tekist að gera þeim keppnum skil en hefur stigið á stokk og strengt þess heit að fjalla um þau í næsta tölublaði, sem kemur út í haust er keppnistímabilið verður gert upp. Hann mun þá jafnframt upplýsa óinnvígða um hvað „fjórleikur“ er.

Hér skulu þau mót nefnd sem eftir eru:

Fjórleikur við lækna

Keppnin fer fram á Strandarvelli við Hellu sunnudaginn 11. júlí

kl. 11:00. Umsjónarmaður Gestur Jónsson, hrl.

Fjórleikur við endurskoðendur

Keppnin fer fram á Korpúlfsstaðavelli, fimmtudaginn 29. júlí kl. 12.00. Umsjónarmaður Ólafur Axelsson, hrl.

Meistaramót LMFÍ

Verður haldið föstudaginn 3. september kl. 12:00 á Setbergsvelli. 18 holu höggleikur með fullri forgjöf, þó að hámarki 24. Einnig

verður keppt án forgjafar. Sigurvegari með forgjöf telst félagsmeistari.

Umsjónarmaður Örn Höskuldsson, hrl.

Sá háttur mun verða hafður á að reynt verður að að ræsa út á öllum brautum samtímis, þ.e. þannig að allir keppendur hefji leik á sama tíma. Með því móti ætti að gefast stund fyrir þátttakendur til þess að setjast saman í skála að leik loknum og ræða atburði dagsins. Skiptast á frægðarsögum og ófarasögum, hve margar gloppur menn slógu í, hve marga fugla og erni þeir fengu, sem og skolla (nokkurs konar veiðisögur).

Það mun vera metnaðarmál golfnefndarmanna að ná sæmilegum úrslitum í keppnunum við lækna, tannlækna og endurskoðendur. Bera menn nokkurn kvíðboga í

þrjústi vegna gífurlegs undirbúnings hinna stéttanna sem frést hefur að hafi stundað æfingar innanhúss í vetur auk þrekferða til suðlægra landa til undirbúnings fyrir tímabilið. Því mun rjómanum úr lögmannagolfarastétt hollast að forðast að vera nálægt síma eða öðrum fjarskiptabúnaði, dagana fyrir keppnirnar, vilji þeir svíkja lit og koma sér undan þátttöku í þessum mótum. Svo að lokum er óskað að menn færi framangreindar dagsetningar í dagbók þannig að golfið fái „skynsamlegan“ forgang og gleymist ekki.

MUNIÐ AÐ TILKYNNNA UM ÞÁTTTÖKU MEÐ SÍMBRÉFI TIL UMSJÓNARMANNNS VIÐKOMANDI KEPPNI Í SÍÐASTA LAGI FYRIR LOK NÆSTA VINNUDAGS Á UNÐAN KEPPNINI.

Innanhúsfótbolti

Þann 7. maí síðastliðinn var haldið meistaramót Lögmannafélags Íslands í knattspyrnu innanhúss og fór mótið fram í íþróttahúsi Fram í Safamýrinni eins og undanfarin ár. Þetta er fimmti veturinn, sem mótið er haldið og má því segja að það sé að verða fastur punktur í íþróttaiðkun lögmanna.

Sem áður mættu knattfimustu kempur stéttarinnar til leiks. Alls tóku um 40 knattspyrnukappar þátt í mótinu að þessu sinni og skipuðu þeir sér í 7 lið.

Fyrirkomulag mótsins var með þeim hætti að liðin spiluðu hvert við annað og taldist það lið sigurvegari mótsins sem náði bestum samanlögðum árangri úr þeim viðureignum.

Strax í fyrstu leikjum mótsins var ljóst að þau lið, sem harðast hafa barist í fóttuðrumótum lögmanna á undanförunum árum og freklega hafa einokað bikara félagsins fyrir tuðruspark, liðin Reynsla & Léttleiki og Grínarafélagið, máttu muna glæstari tíma. Urðu þau ítrekað að lúta í lægra haldi fyrir þjálfuðum spyrnum andstæðinga sinna. Er ljóst að leikmenn þessara liða hafa ekki fylgt þeirri þróun, sem orðið hefur í fótafimi annarra lögmanna og skal sérstaklega nefnt í því sambandi hið þrautþjálfaða og snyrtilega lið Þorsteins Einarssonar og félaga, Snill-

ingana, sem endaði í öðru sæti.

Önnur lið náðu sér ekki á strik og athygli vakti að hið gamalreynda lið Þruman náði ekki að vinna leik á mótinu. Leikmenn liðsins, sem flestir eru úr knattspyrnu-skóla

til liðs við sig leikmenn, sem dvalið hafa langdvölum erlendis við hvíld og andlegan undirbúning.

Lið þetta ber nafnið Fotbolti.is, en óstaðfestar fréttir herma að nafnið vísi til heimasíðu liðsins, sem mun vera í smíðum, en þar geta áhangendur liðsins sótt myndir af leikmönnum liðsins og

keypt varning merktan því. Þá hefur heyrst að

liðið hyggist festa

kaup á Kringlu-

kránni sem

samastað fyrir

liðsmenn og

áhangendur

þeirra. Eftir-

taldir leik-

menn skip-

uðu liðið Fot-

bolti.is: Ás-

geir Ragnars-

son, Baldvin

Björn Haralds-

son, Davíð Gísla-

son, Einar Baldvin

Árnason og Leifur

Árnason

Vals,

munu nú leita lausna á vanda liðsins, og er þar helst rætt um þjálfaraskipti.

Eitt lið bar þó af öðrum þennan ágæta dag í maí. Lið þetta var skipað leikmönnum, sem eiga það sameiginlegt að hafa kosið sér vinnustað í húsi Kringlukrárinnar. Skýringar á góðu gengi liðsins eru tvær nefndar, annars vegar styrk stjórn Leifs Árnasonar og hins vegar ágætur leikur „erlendra“ leikmanna liðsins, en Leifur fékk m.a.

Úrslit mótsins urðu þessi:

1. Fotbolti.is	6 0 0	19:5	+14	18
2. Snillingar	4 0 2	16:14	+2	12
3. Grínarafélagið	3 0 3	14:13	+1	9
4. Mörkin	2 1 3	14:9	+5	7
5. Reynsla & Léttleiki	2 1 3	15:15	0	7
6. SSTM	2 1 3	10:16	-6	7
7. Þruman	0 1 5	9:23	-14	1

Íþróttaréttaritari LMFÍ.

LAND CRUISER 100

Land Cruiser 100

 TOYOTA